

בס"ד. ש"פ וישב, כ"א כסלו, ה'תשכ"א

(הנחה בלתי מוגה)

דוד מלך ישראל¹, ומבאר כ"ק אדמו"ר הזקן בד"ה זה (ממאמרו הקצרים²), דוד מלך ישראל היינו התגלות מישראל, וכשהגיע בדרך השתלשלות עד עולם העשי', נחלף מהאות ה' דלית, וזהו שם דוד. והליכות עולם לוי³ נצרך להלל בתהילות, לשון בהילו נרו⁴ כו', היינו להאיר ע"ת⁵ דעשי' כעין עלמא עילאה דאצילות, ועל זה נאמר כל ספר תהלים מעשר תחתונות דעשי' כו' להגיע לאצילות.

(ב) **וביאור** הדברים, דהנה, מלך מורה על ענין הגילוי, כמבואר בלקו"ת⁶ בענין המסעות, שספירת המלכות הו"ע הגילוי. וזהו שמלך ישראל היינו הגילוי דישראל, בחי' אצילות⁷. והנה, עיקר הגילוי דמלכות דאצילות הוא בעולם העשי', כמאמר⁸ אימא תתאה (מלכות) מקנא בעשי', אלא שבעשי' נחלף מאות ה' לאות ד'. והענין בזה, כפי שמבאר כ"ק מו"ח אדמו"ר בהמשך באתי לגני' בענין אותיות ד' ור', ששתיהן מורות על היפך העשירות, אלא שאות ד' היא בקדושה, ואות ר' היא בלעו"ז, וכמו החילוק בין הוי' אחד⁹ לאל אחר¹¹, והיינו לפי שבאות ד' ישנו יו"ד מאחוריו, המורה על הביטול, משא"כ באות ר'. וזהו שבעשי' נחלף מאות ה' לאות ד' דוקא (ולא לאות ר'), דאף שהמלכות יורדת לעשי', רגלי' יורדות מות¹², מ"מ, כיון שזהו בעולם הקדושה, הרי זה אות ד' דוקא. וזהו ענין שם דוד¹³ (ביו"ד), כפי שהוא במאמר כ"ק אדמו"ר הזקן¹⁴, כי, ב' ההי"ן שבעולם האצילות (כידוע שעשר הספירות

-
9) השי"ת פ"ו (סה"מ השי"ת ע' 119 ואילך).	1) ר"ה כה, א.
10) ואתחנן ו, ד.	2) נדפס לאח"ז בס' ממאמרי אדמו"ר הזקן הקצרים (קה"ת, תשמ"א) ע' שמא.
11) תשא לד, יד. וראה ויק"ר פי"ט, ב.	3) חבוקק ג, ו.
12) משלי ה, ה. וראה אוה"ת נ"ך ח"א עה"פ (ע' תקסד ואילך).	4) איוב כט, ג.
13) כ"ה במלכים"א ג, טו. שם יא, ד. יחזקאל לד, כג. עמוס ט, יא. זכרי' יב, ז. ובכ"מ.	5) = עשר תחתונות.
14) כ"ה בכת"י 750 לה, ב (הב').	6) מסעי פט, סע"ד ואילך. וראה גם המשך תער"ב ח"א ע' תד. ח"ב ע' תשצו ואילך. ובכ"מ.
	7) ראה לקו"ת בלק עב, ד.
	8) ראה תקו"ז ת"ו (כג, א).

שבעולם האצילות הם ד' אותיות דשם הוי"ו¹⁵), כשבאים בעולם העשי', מתחלפים בד', ועי"ז נעשה שם ד' ו' י' ד' (וע"ד החילוף דתיבת אחד בתיבת ועד¹⁶).

אמנם תכלית הכוונה בירידת המלכות דאצילות לעולם העשי' היא כדי לפעול ענין הביטול בעשי' כדי שעיי"ז יתעלה לאצילות, שגם ענין זה נעשה ע"י המלכות. וכידוע שהמלכות פועלת ב' ענינים¹⁷, ענין ההתהוות, וענין הביטול וההעלאה. וזהו הענין דתהלים, כפי שמבאר בהמאמר, ש"נצרך להלל בתהילות, לשון בהילו נרו כו' (שהו"ע ההארה והגילוי), היינו להאיר ע"ת דעשי' כעין עלמא עילאה דאצילות" (שהו"ע ההעלאה דעשי' "להגיע לאצילות").

ג) **ומסיים** בהמאמר: לכן צריך כ"א לאמור הקאפיטל שהוא עומד בשנה זו ולהלל בתהילות כו', וד"ל. וכנראה שזהו המקור למ"ש כ"ק מו"ח אדמו"ר¹⁸, שתקנת הקדמונים היא שכל אחד יאמר את המזמור בתהלים המתאים למספר שנותיו, כגון כשנעשה בן י"ג יאמר מזמור י"ד, וכן כו"ב.

17) ראה המשך תער"ב ח"ב ע' תתא ואילך. ובכ"מ.
18) קובץ מכתבים שבסו"ס תהלים אהל יוסף יצחק ע' 214. אג"ק אדמו"ר מהוריי"צ ח"י ע' נג. וראה שם ח"א ע' לא.

15) ראה עץ חיים שער ג (שער סדר אצילות למהרח"ו) פ"א. שער מב (שער דרושי אבי"ע) פ"א-ב.
16) זח"ב קלד, א. וראה אמרי בינה שער הק"ש פרק ע ואילך. סה"מ תרע"ח ע' שפד ואילך. ועוד.